

ת"פ 51998/01/22 - מדינת ישראל נגד עלאא קסוואני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 51998-01-22 מדינת ישראל נ' קסוואני

בפני בעניין:	כבוד השופט ביאלין אלעזר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ יעל צרפתי, מתמחה
נגד הנאשם		עלאא קסוואני ע"י ב"כ עוה"ד עוזי אברהם

גזר דין

כתב האישום והכרעת הדין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של **פרסום תצלום משפיל ומבזה** לפי סעיף 5 ביחד עם סעיף 2(4) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "**חוק הגנת הפרטיות**"), **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") **והתחזות כעובד הציבור** לפי סעיף 283(2) לחוק העונשין.
2. מעובדות כתב האישום בו הורשע הנאשם עולה כי הנאשם הינו בעל חשבון ברשת הטיקטוק וכי הוא נוהג להעלות מעת לעת סרטונים מחיי היום יום. עוד עולה מכתב האישום כי לחשבון הטיקטוק אלפי עוקבים.
3. הנאשם הורשע בכך שביום 16.12.21 נכנס הנאשם לבית מרקחת בצומת בר-אילן וחטף מדי המתלונן ש' (להלן: "**המתלונן ש'**"), אדם שהמתין בתור שאין לו היכרות עימו, את המרשם ויצא מבית המרקחת. בשלב זה, המתלונן ש' רדף אחרי הנאשם והאחרון שם עצמו כאילו הוא קורע את המרשם וצחק. לאחר מכן, החזיר הנאשם את המרשם ל-למתלונן ש'. עוד הורשע הנאשם בכך שבסמוך לאחר מכן, בתור לבית המרקחת, צבט הנאשם את אוזנו של המתלונן ש' כשהוא מצלם במכשיר הטלפון הנייד את מעשיו ומיהר להעלות את הסרטון לחשבון הטיקטוק שלו.
4. אירוע נוסף וחמור יותר בו הורשע הנאשם אירע מיד בסוך לכך וביחס לאדם בעל מוגבלות. במרחק קצר מבית המרקחת, הבחין הנאשם בצעיר בשם מ.א.פ. (להלן: "**המתלונן מ'**"), שהמתין בתחנת אוטובוס כשהוא מחזיק בידו פחית משקה קל. המתלונן מ', בן 26, הינו בעל מוגבלות הזקוק להשגחה ועזרה בתפקוד יום יומי.
5. בהקשר למתלונן מ' הנאשם הורשע בכך שהוא הבין שעומד לפניו צעיר הסובל ממוגבלות, החליט לצלם סרטון, שתכליתו הקנטה, השפלה ולעג של המתלונן מ' בשל מוגבלותו, ולהעלותו לחשבון הטיקטוק. הנאשם הורשע

בכך שניגש למתלונן מ', הזדהה בפניו כשוטר וביקש ממנו להתלוות אליו לחקירה במגרש הרוסים, לרבות דרישה כי המתלונן מ' המבוהל ישיט ידיו לקראת איזקו. בסעיף 6 לכתב האישום, בו הודה והורשע הנאשם, תוארו חילופי הדברים בין הנאשם למתלונן מ' כפי שהם נשמעים בסרטון וכפי שיפורט להלן:

"הנאשם: מאיפה אתה?

מ': אני גר בסנהדריה.

הנאשם: תביא תעודת זהות, תביא תעודת זהות.

מ': אתה שוטר?

הנאשם: אנחנו משטרה.

מ': מה אתה לא נראה.

הנאשם: נראה שאני שוטר, תביא בבקשה.

מ': אתה לא לוקח אותי לכלא?

הנאשם: אני לא לוקח אותך לכלא, תפתח לראות (בשלב זה מ' מגיש לנאשם ת.ז).

הנאשם: מה השם?

מ': אתה עושה את זה לכולם? אתה עושה את זה לכולם?

הנאשם: אתה יש לך חקירה, אתה מגיע אלי למגרש הרוסים, בוא.

מ': לא.

הנאשם: שים לו אזיקים בידיים, בוא.

מ': לא, די, לא.

הנאשם: אתה עצור על גניבת בקבוק קולה.

מ': לא, אסור, די.

הנאשם: כן אתה הולך איתי למגרש הרוסים, עוצרים אותך עד יום ראשון.

מ': לא, די.

הנאשם: אתה רוצה לבוא איתי או אני אקח אותך בכוח?

מ': לא, לא בא לי.

הנאשם: את בורח? בוא (קולות צחוק)."

6. הנאשם העלה גם סרטון זה לחשבון הטיקטוק שלו, וזאת חרף מצבו הנפשי ומוגבלותו של מ'. הסרטון השני הופץ באופן נרחב וצפו בו מעל 24,000 איש.

7. לאחר שפרסום הסרטון, בו תיעוד של המתלונן מ', הגיע לכלי התקשורת וגרם לזעזוע ציבורי, החליט הנאשם למחוק את הסרטון המתעד את מעשיו כלפי המתלונן מ' מחשבון הטיקטוק שלו. בהמשך הנאשם אף מחק את חשבון הטיקטוק כולו.

8. כפי שצוין בהכרעת הדין, ולמען הסדר הטוב, אציין גם כאן כי המחלוקת ביחס לעובדות שפורטו בכתב האישום היתה מצומצמת ונגעה בעיקר לפרשנות שניסה הנאשם לתת למעשיו בדיעבד ולנסיבות ביצוע העבירה. עיקר

המחלוקת בין הצדדים ביחס לעבירה של פגיעה בפרטיות היתה משפטית. יאמר, כי טענותיו העובדתיות והמשפטיות של הנאשם נדחו בהכרעת הדין.

9. נטען על ידי הנאשם כי מעשיו נעשו מתוך מעשה קונדס. טענת הנאשם נדחתה בהכרעת הדין. באשר לטענה זו, מצאתי לשוב ולהביא קביעתי ביחס לנסיבות ביצוע עבירת הפגיעה בפרטיות וטענת הנאשם בהקשר זה:

"נטען כי הנאשם ביצע את המתואר בעובדות כתב האישום מתוך **מעשה קונדס מכוער**; ראשית, אכן לא יכולה להיות מחלוקת של ממש שהנאשם צילם ופרסם את המתלוננים מ' ו-ש' לצורך הפחדה (כפי שיפורט עוד בהמשך), צחוק ולעג. הדבר נלמד הן מהודעתו של הנאשם בחקירתו במשטרה (ראו למשל ת/4 שו' 7, 9, 39, 43, 45) והן מהודעת המתלונן ש' שהיה עד למעשיו של הנאשם (ת/3 עמ' 2 שתי שורות ראשונות). עם זאת, אין בנסיבה שהמעשים נעשו מתוך מעשה קונדס כדי להקל עם הנאשם אלא להיפך. שנית, העבירה שמיוחסת לנאשם אינה דורשת הוכחת מניע לביצועה. המניע לפרסום התצלום המשפיל או המבזה אינו תנאי להתקיימות העבירה, כך שאין נפקות בין אם המעשה נעשה מתוך מעשה הקונדס כנטען או מתוך מניע אחר. שלישית, תכליתה של עבירה זו היא במניעה ובאיסור פרסום תצלומים **"שטבוע בהם - כשהם לעצמם - פוטנציאל ההשפלה או הלעג, בנסיבות העלולות להביא למימושו של פוטנציאל זה"** (רע"פ 9818/01 ביטון נ' סולטן, פורסם בנבו ביום 31.03.05, פסקאות 39-44). נוכח תכלית האיסור כאמור והערך המוגן בעבירה זו, נמצאנו למדים כי תכליתה של העבירה הוא במניעת מעשי תצלולים ושובבות (מעשה קונדס) שנועדו לבזות ולהשפיל אחרים. כך במיוחד פני הדברים לנוכח ההתפתחות הטכנולוגית. כך במיוחד פני הדברים לנוכח הקלות הבלתי נסבלת שבה ניתן להפיץ תמונות וסרטונים משפילים ומבזים, כפי שאכן אירע במקרה זה. חמור במיוחד שהנאשם סבר שתצלום סרטון וחילופי הדברים עם המתלונן מ', בנסיבותיו של מתלונן זה, הם מעשה קונדס מבדר ומשובב. ראוי לציין שתכלית מתכליתיה של עבירה זו הוא למנוע פרסום תצלום תוצר ותוצאה של מעשה קונדס. ראוי שהדברים יובנו כך משעה שכל ילד, נער ובגיר מחזיקים במכשיר תצלום ומחוברים לאין סוף רשתות פרסום ברבים. התיעוד שפרסם הנאשם הוא מזעזע ומגלם רוע בלתי מובן כלפי האדם החלש. לא בכדי הנאשם לא היה מסוגל לצפות בסרטון שתיעד ופרסם בעצמו במהלך חקירתו הנגדית (עמ' 14 שור' 15)".

10. במסגרת הכרעת הדין דחיתי גם את טענת הנאשם לפיה הנאשם הפסיק את מעשיו ברגע שהבין שהמתלונן הוא אדם "מוגבל ומסכן". טענה זו נדחתה מן הנימוקים הראייתיים והעובדתיים שפורטו בסעיף 22 להכרעת הדין. עוד נקבע בהכרעת הדין כי יש לדחות את גרסת הנאשם לפיה לא העלה את הסרטונים לטיקטוק בכוונה, אלא בטעות.

11. **באשר לעבירת האיומים**, נקבע בהכרעת הדין כי אין מחלוקת ביחס לאמירת הביטויים או להתנהגות שנלוותה לאמירת הביטויים מצד הנאשם. כמו כן, נקבע בהכרעת הדין כי תוכן איומיו של הנאשם כלפי המתלונן מ' מלמד על מטרה ברורה שהייתה לנאשם - להפחידו ולהבהילו תוך פגיעה בחירותו. אכן, כפי שנקבע בהכרעת הדין, תוכן הדברים שנאמרו על ידי הנאשם, הפחידו את מ' עד מאד (ראו פסקה 31 להכרעת הדין).

12. **באשר לעבירת ההתחזות כעובד ציבור**, נקבע בהכרעת הדין כי העובדות המפורטות בכתב האישום בהן הודה הנאשם, מלמדות כי הנאשם הזדהה בכזב כשומר וביקש מהמתלונן מ' להתלוות אליו לחקירה במגרש הרוסים. כמו כן, נקבע בהכרעת הדין כי אמירותיו הכוזבות של הנאשם כלפי המתלונן מ', כפי שפורטו בכתב האישום, עוגנו היטב בראיות המוסכמות שהוגשו וכי די בהן כדי לבסס את היסוד העובדתי הנדרש להוכחת עבירת ההתחזות.

ראיות לעונש:

13. כראיות לעונש מטעם המאשימה הוגשו: תצהיר נפגע עבירה אודות המתלונן מ' (תע/1); תצהיר נפגע עבירה אודות המתלונן ש' (תע/2); רישום פלילי של הנאשם (תע/3).

הצהרת נפגע עבירה - מתלונן מ' (תע/1):

14. תצהיר נפגע העבירה אודות המתלונן מ' הוגש על ידי אמו. אמו גוללה את החוויות הקשות מאותו היום, וטענה לפגיעה הן במישור הנפשי והן במישור הכלכלי. לדבריה המקרה התרחש בסמוך לביתם. כתוצאה מכך המתלונן הפסיק לנסוע באוטובוסים למקום עבודתו וזאת בשל פחד שמה יפגוש שוב את הנאשם. בעקבות כך, נאלץ אביו להסיעו בוקר וערב ובשל כך להחסיר שעות עבודה. האם תיארה בתצהיר כי מאז האירוע המתלונן ברגרסיה בתפקוד האישי, מתקשה לישון לילה באופן רצוף, מתעורר מסייטים תוך שהוא צועק משפטים כגון "למה הוא משקר שהוא שוטר", חווה פחדים ונמצא בפוסט טראומה מהמקרה. כמו כן, ציינה האם כי המתלונן מ' מתקשר כל יום לכל אחד מבני המשפחה ושואל האם הנאשם יענש על מה שעשה לו. האם ציינה כי בנה בעל מוגבלות מאובחן על רצף האוטיזם ואף פירטה את הטיפולים שעבר המתלונן מאז האירוע. לדברי האם, מלבד העובדה שבנה בעל מוגבלות, הנאשם בחר בו כקרובן על רקע גזעני ולאומני.

הצהרת נפגע עבירה - מתלונן ש' (תע/2):

15. המתלונן גולל את הקשיים שחווה מאותו היום ותיאר את תחושותיו הקשות. המתלונן ציין כי מאז קרות המקרה חווה פגיעה הן במישור הנפשי לפיו חווה פחדים ודיכאונות והן במישור הכספי לפיו נאלץ לעבור טיפול פסיכולוגי מעל ל-10 פגישות. המתלונן ש' הוסיף וציין כי המקרה גרם לו לבושה גדולה מול חבריו ואף מול אשתו שלאחר צפייה בסרטון שהתפרסם, לעגו לו וכלשונו "חברים שלי צחקו ממני בגלל זה ואמרו לי אתה לא גבר ולא מוצלח וזה עשה לי נזק עם החברה ובעיקר עם אשתי. כמו כן, ציין כי הפגיעה שעבר אף הציף מקרה דומה שחווה בעברו.

16. מטעם הנאשם לא הוגשו ראיות לעונש.

טיעוני הצדדים:

17. ב"כ המאשימה עמדה בטיעונה לעונש על עובדות כתב האישום, הפגיעה בערכים המוגנים בעבירות שבהן הורשע הנאשם ועל הנסיבות המחמירות הקשורות בביצוע העבירה, ובכלל זה: התכונן שקדם לביצוע העבירה; זיהוי של חוליה חלשה והפוטנציאל שבו; הנזק הצפוי שנגרם שהינו משמעותי מאד (תצהירי נפגעי העבירה תע/1-תע/2). באשר למדיניות הענישה הנוהגת, ציינה ב"כ המאשימה כי אמנם קיימים הבדלים בין הפסיקה שהגישה לבין המקרה דנן, אך סברה שהפסיקה אליה היא מפנה משקפת את הצורך בהגנה על חסרי ישע. המאשימה הפנתה לפסיקה הבאה: ע"פ 6056/18 שלמה אדרי נ' מדינת ישראל; ת"פ 33336-10-20 מדינת ישראל נ' חמידאן; ת"פ 54820-04-21 מדינת ישראל נ' מוחמד סוילם;

18. נוכח אלו, עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר ממש. זאת, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי כספי.

19. באשר לעונש המתאים בתוך המתחם; ב"כ המאשימה עתרה למקם את הנאשם באמצע המתחם. זאת, נוכח עברו הפלילי של הנאשם, העובדה שהנאשם לא לקח אחריות על מעשיו וכן העובדה שהנאשם ניהל הליך הוכחות. נוכח נסיבות אלה, סברה המאשימה כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 5 חודשים שירוצה במאסר ממש. זאת לצד הטלת רכיבי ענישה נוספים בדמות פיצוי למתלונן וקנס.

20. תחילה ב"כ הנאשם עמד על כך שהמאשימה הביעה עמדתה כבר בדיון הקודם לפיו תעתור לעונש בדרך של עבודות שירות. על כן, הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות ושם נמצא מתאים. בהקשר זה, הפנה ב"כ הנאשם להלכה הפסוקה (ע"פ 5925/13 **שאדי זאהדי נ' מדינת ישראל**) לפיה יש בעצם ההסכמה של התביעה להפנייתו של נאשם לקבלת חוות דעת ממונה לצורך בחינת אפשרות ריצוי העונש בדרך של עבודות שירות, משום הבעת עמדה ויצירת אינטרס ציפיה בדבר עונש המאסר שייגזר על הנאשם ואופן ריצוי העונש.

21. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הביע חרטה על מעשיו ומסר כי לא הייתה לו כוונה לבצעם. כמו כן, טען ב"כ הנאשם כי הנאשם מחק את הסרטונים וסגר את חשבון הטיקטוק שלו מיד לאחר שהבין את חומרת המעשה. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, הטעים ב"כ הנאשם כי הנאשם נשוי ואב לשלושה ילדים, כאשר לאחרונה הנאשם ומשפחתו חוו אובדן של אחד הילדים. עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי לאחר פרסום התצלום, ספג הנאשם קללות נאצות שפגעו בו ובמשפחתו שכמעט וגרם לקרע ולמשבר בחיי הנישואים של הנאשם. באשר למדיניות הענישה הנוהגת הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה הבאה: ת"פ 15605-02-18 **מדינת ישראל נ' חוטובלי**; ת"פ 28679-02-20 **מדינת ישראל נ' מ.כ.פ**; ת"פ 57450-03-19 **מדינת ישראל נ' שרון ראובני**.

22. נוכח אלו, טען ב"כ הנאשם כי יש להטיל על הנאשם עונש של 3 חודשיים אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות.

23. הנאשם בדברו האחרון ביקש סליחה על מעשיו בפני אמו של המתלונן מ' ובית המשפט.

קביעת מתחם הענישה

24. במקרה דנן, הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו בעקבות ביצוע העבירות על ידי הנאשם הם הגנה על שלווה נפשו וביטחון של הפרט, זכות יסוד בסיסית לפרטיות ולשמירה על אנונימיות ופגיעה בסדרי השלטון והמשפט.

כמו כן, הנאשם פגע במעשיו בערכים בסיסיים של כבוד האדם פשוטו כמשמעו, בכך שפגע בשלוות נפשו ובגופם של המתלוננים, ודאי בנסיבות בהן המדובר בקורבן עבירה חסר ישע ובעל מוגבלות.

עוד פגע הנאשם בכבוד ובתחושת הביטחון האישית של המתלונן מ' בכך שהתחזה לשוטר וביקש ממנו להתלוות אליו לתחנת המשטרה.

25. לא פעם עמדה הפסיקה ביחס למשמעות הערך המוגן בעבירות כנגד בעלי מוגבלויות. ראו ע"פ 5931/11 **דוד עבדולייב נגד מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] שם קבע בית המשפט כדלקמן:

"אכן, בחברתנו קיימת תופעה מכוערת של פגיעה בחסרי ישע, כגון קשישים, בעלי מוגבלויות וכו', מתוך הנחה כי יהיו טרף קל, שלא יתנגד ולעיתים אף אינו יכול להשמיע קול, פשוטו כמשמעו. לפגיעות אלה צורות שונות, בין במעשי שוד, בין בהונאות מסוגים שונים וברמות תחכום משתנות. המשמעות של פגיעות אלה, במופעהיהן השונים, היא פגיעה חזקה וקשה בביטחונם האישי של הקורבנות ושל קבוצות שלמות, החשות שאין להן עוד מקום מבטחים בו יוכלו להמשיך ולהתקיים בכבוד וללא חשש."

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות:

26. העבירות בהן הורשע הנאשם הן חמורות. חומרה זו משתקפת גם לנוכח העונש שקבע המחוקק לצידן של העבירות. בצידה של עבירת הפגיעה בפרטיות קבוע עונש מאסר עד לחמש שנים.

27. מעשיו של הנאשם משקפים התנהגות והתנהלות בריונית כלפי המתלוננים. חרף העובדה שלנאשם אין כל היכרות מוקדמת עם המתלוננים, נטפל אליהם, תיעד אותם באמצעות מכשיר הטלפון הנייד וביזה אותם ברבים. באשר למתלונן מ', בחר הנאשם את המתלונן מ' כקורבן תוך ניצול העובדה כי המתלונן הוא בעל מוגבלות וחסר ישע ולאחר שהבחין בכך.

28. מעשיו של הנאשם כלפי המתלונן מ' לוו באיומים ובמצג שווא. הנאשם לא בחל בשום אמצעי על מנת להפחיד, להקיט וללעוג למתלונן מ'. הנאשם התחזה לשוטר על אף שידע את מידת ההשפעה שעלולה להיות לכך על המתלונן מ'. הנאשם איים על המתלונן מ' על מנת להשיג מבוקשו תוך כדי שהוא מצלם את התגובות המיוחדות של המתלונן ומעלה אותם לרשת החברתית.

29. כך גם לנאשם אין כל היכרות אף עם המתלונן ש'. הנאשם בחר במתלונן ש' ככל הנראה לאור חזותו ושם אותו ללעג כאשר פרסם את הסרטון במדיה החברתית.

30. במעשיו המתוארים ניצל הנאשם את מעמדו הבריוני מול המתלוננים ללא שום הצדקה, אלא לשם התנכלות והצגת המתלוננים כמי שלכאורה ראויים ללעג וקלס, תוך שהנאשם רוכב על הצלחת הסרטונים המופצים.

31. הפרסום ברשתות הוא בעל פוטנציאל חמור במיוחד נוכח קלות השכפול וההפצה הגורמת לפגיעה בזדון בפרטיות, מכתימה את הקורבן ומלבינה פניו ברבים. הדברים חמורים שבעתיים כאשר הקורבן חשוף מבחינה נפשית וחווה את המקרה כפגיעה מתמשכת ללא יכולת להתאושש.

32. **הנזק שנגרם למתלוננים:** אמנם לא הוצגו מסמכים רפואיים בדבר הנזק שנגרם למתלונן מ', אך אין סיבה לפקפק בתצהיר נפגע עבירה שהוגש מטעמו. מתע/1 עולה כי הנזק שנגרם למתלונן מ' גדול ומשפיע על אורחות חייו שלו ושל משפחתו. המתלונן מ' ומשפחתו ניזוקו הן במישור הנפשי והן במישור הכלכלי כפי שתואר לעיל. הוא הדין באשר ל**נזק שנגרם למתלונן ש'**. מתע/2 עולה כי המתלונן ש' נפגע הן במישור הנפשי והן במישור הכלכלי. יאמר כי תצהירי נפגעי העבירה הוגשו ללא חקירת המצהירים. משום כך, יש להניח שאין מחלוקת של ממש על עיקרי התצהירים.

33. נוכח אלו, ויתר הנסיבות שפורטו בהכרעת הדין, אני סבור שבמקרה זה **מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברמה גבוה ביותר** בייחוד ביחס לעבירה של פגיעה בפרטיות על דרך פרסום תצלום משפיל ומבזה.

מדיניות הענישה הנוהגת

34. אקדים ואומר שהפסיקה הקיימת ביחס לעבירה של פגיעה בפרטיות, לטעמי, אינה מחמירה מספיק. עוד אציין שעניינו של מקרה זה, בייחוד כאשר הדברים משקפים פגיעה באדם מוגבל, אינו דומה למקרים אחרים שנידונו בפסיקה. כך למשל במקרה זה, אין מדובר רק בפרסום תצלום מבזה ומשפיל, אלא נלוו למעשים גם איומים כלפי המתלונן מ' והתנהגות בריונית בדמות חטיפת מרשם שהחזיק המתלונן ש'. יתרה מכך, עניינו של מקרה זה מחייב הגנה על החלש. אין חולק שהתנהגות המבזה והמשפילה ביחס למתלונן מ' לא היתה אלא בשל העובדה שהנאשם הבחין במוגבלותו של המתלונן מ'. האינטרס הציבורי מחייב פרישת הגנה רחבה על החלשים והמוחלשים בחברה. האינטרס הציבורי מחייב הוקעת מעשיו של הנאשם ושליחת מסר ברור וחד משמעי. התנהגות משפילה כלפי חלשים ומוגבלים, לא רק שאיננה משתלמת אלא שהיא גוררת בצידה ענישה של ממש.

35. על אף האמור לעיל, מצאתי את הפסיקה שלהלן כרלבנטית וכפסיקה שיש בה כדי לשמש אמת מידה לקביעת מתחם העונש ההולם:

באשר לעבירת פרסום תצלום משפיל ומבזה:

א. רע"פ 1728/17 פלוני נ' **מדינת ישראל** - בית המשפט הרשיע את הנאשם שהיה קטין בהפצת סרטון מיני של זוג חברים. בית המשפט לא התייחס למתחם ענישה ואולם חרף העובדה שדובר בנאשם קטין נקבע כי הכלל הוא להרשעה. בית המשפט גזר על הנאשם מאות שעות לתועלת הציבור, לצד רכיבי ענישה נלווים. הוגש תסקיר שירות מבחן חיובי. הנאשם נעדר עבר פלילי.

ב. ת"פ 49243-11-16 **מדינת ישראל נ' לייבל** - בית המשפט הרשיע את הנאשם בעבירה של פגיעה בפרטיות בכך שיצא בפרסומים שונים נגד מי ששימשה במועד ביצוע העבירות כעובדת סוציאלית. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. בית המשפט גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי כספי.

ג. ת"פ (שלום ת"א) 50883-12-16 **מדינת ישראל נ' חיים ברק כהן** - בית המשפט הרשיע את הנאשמים בכך שהפיצו תמונות מודפסות של קטינה עם הכיתוב "היא לא אשמה שאמא שלה פושעת" כמחאה על אימא שהייתה מנהלת הבנק של הנאשם. באשר לנאשם 1 נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ל-12 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ובאשר לנאשם 2 נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. בית המשפט גזר על נאשם 1 שישה חודשי מאסר על תנאי ועל נאשם 2 חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים. לנאשם 1 עבר פלילי. נאשם 2 נעדר עבר פלילי

והוגש תסקיר חיובי בעיינו.

באשר לעבירת התחזות לעובד ציבור :

א. דנ"פ (מחוזי מרכז) 23513-01-13 **מדינת ישראל המחלקה לחקירות שוטרים נ' משה עזרן**- בית המשפט הרשיע את הנאשם שעבד בחברת עיקול בכך שהתחזה לשוטר על מנת להפחיד את המעוקלים ולתת תוקף לפעולותיו. נקבע מתחם ענישה של מספר חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 2 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של בעבודות שירות. הנאשם נעדר עבר פלילי. הוגש תסקיר חיובי בעיינו.

ב. ת"פ (שלום-ים) 32511-05-22 **מדינת ישראל נ' אדיב מזהר**: בית המשפט הרשיע את הנאשם בביצוע עבירות של התחזות כעובד ציבור, קבלת דבר במרמה וזיוף שטר של כסף בגין 2 אישומים נפרדים. נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול שירוצו בדרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר, לצד ענישה נלווית, לרבות פיצוי לקורבן העבירה. לחובת הנאשם עבר פלילי עשיר. תסקיר שירות מבחן שלילי.

36. נוכח המפורט לעיל ובשכלול כלל העבירות, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. זאת לצד רכיבי ענישה נוספים בדמות מאסר מותנה, קנס ופיצויים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

37. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, לקולא, הביאתי בחשבון את הנתונים הבאים: מדובר בנאשם בן 30 נשוי ואב לשלושה ילדים. משפחתו של הנאשם חוותה לא מכבר אובדן עקב פטירת בנה. הנאשם הביע חרטה והתנצל על תוצאות מעשיו הן בדברו האחרון והן במסגרת חקירתו במשטרה. הנאשם אף מחק את התיעוד שפרסם מחשבון הטיקטוק שלו שלושה ימים לאחר ביצוע העבירות ולטענתו סגר את חשבון הטיקטוק.

38. לחומרא יש לשקול את עברו הפלילי של הנאשם הכולל 2 הרשעות קודמות וכן רישום תעבורתי. עיון בגיליון הרשעותיו של הנאשם מלמד כי על הנאשם הוטל בעבר עונש מאסר.

39. נוכח כל האמור לעיל, בנסיבותיו הייחודיות של מקרה זה, לטעמי, הכף נוטה להחמיר עם הנאשם ולמקם את העונש המתאים לקראת אמצע המתחם ובוודאי שלא בתחתיתו של המתחם כפי שטען הסיניגור.

באשר לעונש המתאים בתוך המתחם:

40. באשר לעתירת המאשימה שיש להשית על הנאשם עונש מאסר של ממש ולא בעבודות שירות, אני סבור שהדין עם טענות ב"כ הנאשם. בדיון שהתקיים בפניי ביום 26.2.23 הסכימה המאשימה להפניית הנאשם לממונה לצורך בחינת התאמתו לריצוי עונש המאסר. אני סבור שבעצם ההסכמה ועתירתם המשותפת של הצדדים להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת ממונה, יש בה כדי ליצור ציפייה אצל הנאשם באשר לעונש שייגזר עליו. על כך, אוסיף שהשינוי בעמדת התביעה לא נומק דיו.

41. התביעה עתרה להטיל על הנאשם 5 חודשי מאסר שירוצו במאסר ממש. משכך, ומשהגעתי לכלל מסקנה כי יש להשית על הנאשם עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, אינני רואה עצמי כבול לעמדת התביעה לפיה יש להשית על הנאשם עונש מאסר בן 5 חודשיים, אלא מעבר לכך.

גזירת הדין

42. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות, החל מיום 12.9.23, אשר ירוצו בבית עלמין גבעת שאול, וזאת על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות. על הנאשם להתייצב ביום 12.9.23 עד לשעה 08:00 במשרד הממונה על עבודות שירות בבאר שבע לתחילת ריצוי עונשו. מובהר בזה כי הפרת הוראות הממונה ואי עמידה בכללים הנוגעים לריצוי עבודות השירות עלולים להביא להפקעת העבודות ולהמרת העונש בעונש מאסר של ממש;

ב. 5 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם עבירות בהן הורשע או עבירות אלימות וזאת בתוך שלוש שנים מהיום;

ג. קנס בסך 2,000 ₪, אשר ישולם החל מיום 10.7.23, או 20 ימי מאסר תמורתו. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי;

ד. פיצוי למתלוננים: למתלונן מ' פיצוי בסך 8,000 ₪ ופיצוי למתלונן ש' בסך 4,000 ₪. סך הכל לשני המתלוננים 12,000 ₪.

הקנס והפיצוי יקוזזו מהפקדה בתיק מ"י 37102-12-21 ככל שקיימת הפקדה בסך 7,000 ₪. היתרה, בסך 7,000 ₪, תשולם ב- 14 תשלומים, כל תשלום על סך 500 ₪ החל מיום 10.7.23, וב- 10 לכל חודש רציף ועוקב. אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מיידי של הקנס והפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשפ"ג, 12 יוני 2023, במעמד הצדדים.

